

[Aksel Larsen.]

saadant ikke staar i Loven, er vi klar over, at saa skal man nok finde et Hul at smutte igennem.

Jeg anbefaler dette Ændringsforslag til Tingets velvillige Overvejelse. Haab om at faa det vedtaget har jeg ganske vist ikke, men jeg henstiller i hvert Fald til de ærede Medlemmer af Tinget, der agter at stemme det ned, at de i det mindste gaar hen i deres Lønkammer, tænker dybt og alvorligt over Tingene og undersøger, om de virkelig, naar de stemmer et saadant Forslag ned, har handlet i Overensstemmelse med deres Samvittighed.

Vi stiller endvidere Ændringsforslag Nr. 4. Vi mener, som jeg har sagt, at Sukkerindustrien bør nationaliseres. Vi kan naturligvis ikke med den foreslaaede Frist udarbejde et Forslag om, hvorledes dette skal ske. Vi ved, at det kunde blive vanskeligt for os i det hele taget, fordi vi savner den fornødne sagkyndige Medhjælp. Jeg tror dog nok, det skulde kunne gaa, men vi maatte have Tid til det. Vi finder imidlertid, at det rimelige er, at Ministeren udarbejder et saadant Forslag, og derfor stiller vi vort Ændringsforslag som et Paalæg til den højtærede Minister om inden Udgangen af Oktober Maaned 1946 at møde med et saadant udarbejdet Forslag, hvor man ved Fastsættelse af Overtagelsesbetingelser ikke skal lægge Aktiernes Kursværdi, men Anlæggenes faktiske Værdi til Grund og tage Hensyn til det kolossale Udbytte, De danske Sukkerfabrikker gennem Aarene har udbetalt til deres Aktionærer. Med det sidste mener jeg naturligvis ikke, at saa skal de have en ekstra stor Betaling for Fabrikkerne. Jeg mener det modsatte, for naar de har faaet Aktiekapitalen mange Gange tilbagebetalt, har de i Grunden tjent tilstrækkeligt paa det danske Samfund.

Jeg henstiller i hvert Fald, at disse Ændringsforslag tages under velvillig Overvejelse i Tinget, og jeg vilde helst haabe, de kunde blive vedtaget.

Hvad de øvrige Ændringsforslag angaar, da vil vi altsaa stemme for Ændringsforslag Nr. 1, men afholde os fra at stemme om Ændringsforslag Nr. 2. Vi vil stemme for Ændringsforslag Nr. 5, som er nødvendigt, og vi vil stemme for Ændringsforslag Nr. 6.

Det glæder mig, at vi kommer saa vidt, at vi ligefrem ved et Lovforslag kan forpligte den paagældende Minister til i rette Tid at møde frem med Forslag om Ordningens eventuelle Forlængelse. Det er et gammelt Krav fra vor Side. Jeg har set Rigsdagstidende igennem og fundet ud af, at jeg

stillede nøjagtigt dette Krav i 1938. Der var ingen, der vilde høre paa mig, og i skøn Endrægtighed stemte Tinget et Forslag ned om, at Forslag fra Ministeren om Revision af Loven skulde fremkomme i rette Tid. Fornuften marcherer heldigvis, om end det gaar langsomt, og vi er altsaa glade for dette Ændringsforslag og vil stemme for det.

Naar Lovforslaget kommer til endelig Afstemning her i Tinget, vil vi derimod, som jeg allerede har sagt, afholde os fra at stemme, fordi vi hverken kan eller vil tage Medansvaret for en saa slet forberedt og saa daarlig oplyst Lovgivning, og det er mig ærlig talt ufatteligt, at noget andet Parti vover at tage Ansvar for denne Lov efter de Vilkaar, hvorunder man har maattet arbejde med den. Jeg gentager, den Maade, denne Lov er blevet behandlet paa, eller den Maade, Regeringen har behandlet Folketinget paa i denne Sag, er typisk for, hvad der er sket under denne Regering. Det er utaaalelige Tilstande, og jeg fatter ikke, at de øvrige Partier her i Tinget ikke vil gøre fælles Sag med os om at faa disse Tilstande bragt til Ophør. Hvis Regeringen ikke engang er i Stand til at komme med Lovforslagene i saapas ordentlig Tid, saa man kan gøre sig nogenlunde bekendt med dem, og til at skaffe de Oplysninger, man maa have for at kunne tage Stilling til Forslagene og deres endelige Udformning, saa maa Regeringen alene af den Grund erkende, at den ikke er sine Poster voksen, og vi maa have skiftet ud.

Under alle Omstændigheder, vi vil ikke være med til at tage Ansvar for Lovgivning, der foregaar paa den Maade, og ved den endelige Afstemning om Lovforslaget vil vi afholde os fra at stemme. Man skal ikke derfor komme og paastaa, at vi ikke har villet have, der bliver saaat Sukkerroer. Jeg tror nok, der var blevet saaat Sukkerroer alligevel, selv om vi ikke havde faaet denne ekstra Præmieydelse; men under alle Omstændigheder, det er ikke Tingets, og det er ikke vort Ansvar, at Lovforslaget er kommet saa sent frem og bliver jasket igennem paa den Maade. Det maa være Regeringens og Administrationens Ansvar, og vi vil derfor ikke trille med Medansvar for denne Sag.

Bording: Under denne Sags første Behandling blev der af Ordførere fremsat det Spørgsmaal til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, hvorledes det forholdt sig med den Udvikling, der var fremkommet i de senere Aar med Dyrkning af Roer til Fremstilling af Sukkersaft. Jeg havde intet Kendskab til det Forhold, og jeg